

## บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ....

### หลักการ

ให้มีกฎหมายประวัติอาชญากรรม

### เหตุผล

ปัญหาสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ผู้พ้นโทษไม่สามารถกลับมาใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติสุขในสังคม โดยเฉพาะการไม่สามารถเข้าถึงแหล่งงานหรือสถานประกอบการที่ตรงกับความรู้ความสามารถของตนภายหลังการพ้นโทษมาแล้ว คือ การที่บุคคลเหล่านั้นมีประวัติอาชญากรรมติดตัวที่ยากแก่การที่สังคมหรือผู้คนรอบข้างจะวางใจรับเข้าทำงาน อันเป็นเหตุให้ผู้เคยต้องโทษหรือเคยเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมหวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำ จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์การจัดการประวัติการกระทำความผิด นับตั้งแต่การเปิดเผยและไม่เปิดเผยซึ่งประวัติอาชญากรรม หรือการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมโดยตลอดสำหรับคดีที่มีความสำคัญและกระทบต่อความสงบสุขของสังคมส่วนรวม เพื่อเป็นการสร้างความสมดุลระหว่างการคุ้มครองสังคมและการให้โอกาสผู้กระทำความผิดในการกลับคืนสู่สังคมอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง  
พระราชบัญญัติ  
ประวัติอาชญากรรม  
พ.ศ. ....

.....  
.....  
.....

.....  
.....  
โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยประวัติอาชญากรรม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อคุ้มครองสิทธิของบุคคลและเพื่อประโยชน์อย่างยิ่งต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ตลอดจนรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....  
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “ร่างพระราชบัญญัติประวัติอาชญากรรม พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทนให้นำบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมาใช้บังคับกับการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ประวัติอาชญากรรม” หมายความว่า ข้อมูลของบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา

“นายทะเบียน” หมายความว่า ปลัดกระทรวงยุติธรรมและให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายจากบุคคลดังกล่าว

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้อำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศ นั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

## หมวด ๑

### การบริหารจัดการประวัติอาชญากรรมและนายทะเบียน

มาตรา ๖ ให้กระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวม จัดเก็บ เปิดเผย ไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม

(๒) แก้ไขปรับปรุงประวัติอาชญากรรม ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัยอยู่เสมอ

(๓) จัดให้มีระบบรักษาความลับและความปลอดภัย เพื่อป้องกันมิให้มีการนำข้อมูลประวัติอาชญากรรม ไปใช้ผิดวัตถุประสงค์และมีให้ผู้ไม่มีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลประวัติอาชญากรรม รวมทั้งระบบป้องกันการแก้ไข ทำให้เสียหายหรือทำลายข้อมูลประวัติอาชญากรรมโดยไม่ชอบหรือโดยไม่ได้รับอนุญาต

การจัดระบบและดำเนินการใด ๆ ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบหรือประกาศที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๗ ให้นายทะเบียนรับผิดชอบในการจัดการทะเบียนประวัติอาชญากรรม และมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรมตามพระราชบัญญัตินี้

คำสั่งของนายทะเบียนให้ถือเป็นที่สุด

## หมวด ๒

### คณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม ประกอบด้วยรองปลัดกระทรวงยุติธรรม ซึ่งปลัดกระทรวงยุติธรรมมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมคุมประพฤติ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม เจ้ากรมพระธรรมนูญ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจากภาครัฐและภาคเอกชน จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ด้านความมั่นคง ด้านการบริหารงานยุติธรรม ด้านสิทธิและเสรีภาพ ด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หรือด้านอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรมแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานกิจการยุติธรรมคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (๔) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ เว้นแต่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ
- (๕) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๖) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะกระทำผิดวินัย

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙
- (๔) ปลัดกระทรวงยุติธรรมให้ออกจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายการจัดการและพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลประวัติอาชญากรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการบริหารจัดการฐานข้อมูลให้มีความถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัยอยู่เสมอ รวมทั้งกำหนดรูปแบบการให้บริการ และการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลประวัติอาชญากรรม

(๒) ให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎหมายกระทรวง ระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ประสานงาน และเชื่อมโยงข้อมูลประวัติอาชญากรรมหรือข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญาตามอำนาจหน้าที่กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๔) เสนอแนะการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใด ๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการข้อมูลประวัติอาชญากรรม

(๕) พิจารณาข้อเท็จจริงเบื้องต้นและเสนอแนะหรือให้คำปรึกษาแก่นายทะเบียนเกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่ปลัดกระทรวงยุติธรรมมอบหมาย

มาตรา ๑๓ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การประชุมของคณะกรรมการอาจกระทำได้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นได้ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๔ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่ที่ประชุมพิจารณา ให้แจ้งการมีส่วนได้เสียของตนให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้าก่อนการประชุม และห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมประชุมพิจารณาในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ให้ประธานกรรมการ กรรมการและอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

### หมวด ๓

#### การไม่เปิดเผยประวัติอาชญากรรม

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมที่เจ้าของประวัติอาชญากรรมได้กระทำขึ้นในขณะที่เป็นเด็กหรือเยาวชน หรือนำไปพิจารณาให้เป็นผลร้ายหรือเป็นการเลือกปฏิบัติอันไม่เป็นธรรมแก่เจ้าของประวัติ ไม่ว่าในทางใด ๆ

มาตรา ๑๘ นอกจากความผิดตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ ห้ามมิให้มีการเปิดเผยประวัติอาชญากรรมในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เจ้าของประวัติซึ่งได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน
- (๒) พ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษาเมื่อเจ้าของประวัติมิได้กระทำความผิดซ้ำอีกในระหว่างระยยะเวลานั้นหรือมิได้อยู่ระหว่างถูกกักขังหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของพนักงานสอบสวน
- (๓) ศาลมีคำพิพากษาในความผิดที่กระทำความผิดโดยประมาท ความผิดลหุโทษ ความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือความผิดอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ ให้เจ้าของประวัติมีสิทธิปฏิเสธถึงการมีอยู่ของประวัติอาชญากรรมของตนได้

#### หมวด ๔

#### การเปิดเผยประวัติอาชญากรรม

มาตรา ๒๐ ให้หน่วยงานที่ได้จัดเก็บรวบรวมข้อมูลประวัติอาชญากรรมหรือข้อมูลเกี่ยวกับการต้องหาคดีอาญาไว้ตามอำนาจหน้าที่ เปิดเผยข้อมูลต่อหน่วยงานอื่นได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เปิดเผยให้แก่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมซึ่งมีหน้าที่ในการสืบสวนสอบสวน ดำเนินคดี พิจารณาคดี รวมทั้งการดำเนินงานอื่นใดตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(๒) เปิดเผยให้แก่หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือการคุ้มครองความปลอดภัยของประชาชน

(๓) เปิดเผยให้แก่หน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ตุลาการ พนักงานอัยการ องค์กรวิชาชีพตามกฎหมาย หรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

ห้ามมิให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การเปิดเผยประวัติอาชญากรรมของหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๑ ประวัติอาชญากรรม ให้เปิดเผยได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เปิดเผยต่อบุคคลผู้เป็นเจ้าของประวัติ

(๒) เปิดเผยต่อหน่วยงานรัฐ ในการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งใด ๆ รวมถึงการขึ้นทะเบียนหรือขอรับใบอนุญาต

(๓) เปิดเผยกรณีอื่น ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ การร้องขอให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมตามมาตรา ๒๑ ให้ร้องขอต่อนายทะเบียน เมื่อนายทะเบียนได้รับคำร้องขอแล้วให้ดำเนินการโดยเร็ว

หลักเกณฑ์ วิธีการยื่นคำร้องขอ และเงื่อนไขการพิจารณาคำร้องขอให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมให้เป็นไปตามระเบียบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๒๓ ในความผิดที่มีลักษณะร้ายแรงดังต่อไปนี้ แม้ผู้เป็นเจ้าของประวัติจะได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน หรือพ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษา แล้วก็ให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมได้

(๑) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย

(๒) ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ เว้นแต่ความผิดต่อสัมพันธไมตรีกับ

ต่างประเทศ

(๓) ความผิดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

(๔) ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

(๕) ความผิดเกี่ยวกับการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี ซึ่งเป็นการกระทำโดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลัง ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการใด ๆ หรือที่เกี่ยวกับการเป็น

เจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี เฉพาะเป็นการกระทำกับเด็กอายุยังไม่เกินสิบแปดปี

(๖) ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นซึ่งกระทำโดยเจตนาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙

(๗) ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น หรือเป็นการกระทำชำเรากับเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีหรือไม่เกินสิบสามปี ซึ่งมีใช้ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๖ วรรคสองและวรรคสาม มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ และมาตรา ๒๗๗ ตริ

(๘) ความผิดเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบต่อตำแหน่งหน้าที่

(๙) ความผิดที่มีลักษณะร้ายแรงอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ นอกจากความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ หากผู้กระทำความผิดมีพฤติกรรมร้ายแรง โหดร้ายทารุณ หรือกระทำทรमान มีลักษณะเป็นผู้กระทำความผิดติดนิสัย และได้กระทำความผิดที่ประทุษร้ายต่อร่างกายหรือจิตใจ หรือล่องละเมิดทางเพศต่อเด็กและสตรี ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อสังคม และการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เฉพาะการผลิต จำหน่าย นำเข้าหรือส่งออก แม้ผู้เป็นเจ้าของประวัติได้รับการล้างมลทินตามกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทิน หรือพ้นระยะเวลาห้าปีนับแต่พ้นโทษตามคำพิพากษาแล้ว ก็เปิดเผยประวัติอาชญากรรมได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของพฤติการณ์ความร้ายแรงและลักษณะของความผิดตามวรรคหนึ่ง รวมถึงการเปิดเผย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

## หมวด ๕

### บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดมีหน้าที่ในการเก็บ ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม ทำการใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลประวัติอาชญากรรม โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลประวัติอาชญากรรมของผู้อื่นและนำไปใช้ หรือเปิดเผย โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้เจ้าของประวัติเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองแสนห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗ ผู้ใดล่วงรู้ข้อมูลประวัติอาชญากรรมตามมาตรา ๑๘ และนำไปใช้หรือเปิดเผย โดยประการที่น่าจะทำให้เจ้าของประวัติเกิดความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่ทำการเก็บรวบรวมไว้เฉพาะเพื่อกิจการสื่อมวลชน งานศิลปกรรม หรืองานวรรณกรรมอันเป็นไปตามจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพหรือเป็นประโยชน์สาธารณะ เท่านั้น เป็นการกระทำที่ไม่มีความผิด

## บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๘ การพิจารณาคำร้องขอให้เปิดเผยประวัติอาชญากรรมที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หน่วยงานที่มีประวัติอาชญากรรมดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องเป็นการเปิดเผยในกรณีเจ้าของประวัติมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดในคดีอาญา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี